Min bedstefar mødte Jesus på vej hjem fra værtshuset og blev en radikal kristen

Skrevet af Simon Jacobsen i begyndelsen af 00'erne

Da min bedstefar var 30 år, blev hans liv radikalt forandret. Han mødte Jesus på vej hjem fra et værtshus i Brønderslev. Denne oplevelse forvandlede ikke blot hans liv, men hans børn og de generationer, der er fulgt efter ham. Alle har fået en arv, som er meget mere værd end al verdens rigdom.

GENERATIONSVELSIGNELSEN
Det er en stor velsignelse at vokse op i en kristen familie. Bibelen taler også om en generations-velsignelse. Man kan sige, at Guds velsignelse har fulgt vor familie helt tilbage fra min oldemor. De mange bønner, som er bedt for familien gennem generationerne, er årsag til, at de fleste familiemedlemmer i Thomsen-familien er kristne.

TRANGE KÅR PÅ STENUM HEDE
Min bedstefar Hans Pedersen Thomsen blev født den 20. november 1881 i et husmandssted på Stenum Hede. Han var den tredje ud af en søskendeflok på 9. Der var trange kår i hjemmet på grund af, at min oldefar var syg. Bedstefar var ude at 'tjene' på forskellige gårde, og efter at han havde arbejdet på Østergård i tre år, kom han hjem for at hjælpe oldefar og oldemor.

Husmandsstedet på Stenum Hede, hvor bedstefar blev født.

For at tjene til livets ophold arbejdede bedstefar derforuden som daglejer. Han gravede grøfter for en dagløn på kun 2 kroner.

Min oldemor lærte bedstefar at slagte, og han kørte ud med hestevogn og solgte kød. Fjedervognen blev gjort ren. Der blev lagt et lagen oven på halmen, hvorpå kødet lå, og det blev ligeledes dækket med et lagen.

Sådan så det ud, når bedstefar kørte ud og solgte kød.

Da han ikke var særlig glad for den form for salg, begyndte han nu at handle med smågrise og kørte til Aalborg med hestevogn. På et tidspunkt købte han også en kalv og fandt ud af, at der var flere penge at tjene som handelsmand end ved at grave grøfter.

Bedstefar blev gift med Maren Eriksen. De købte fødehjemmet på Stenum Hede. Kort tid efter, da bedstefar var 26 år, døde min oldefar i 1907.

HANDELSMANDEN
Det blev efterhånden sådan, at bedstefar solgte husmændenes og gårdejernes dyr til slagteriet i Brønderslev. Ofte kom han hjem med nogle kalve- eller kviehaler til familiens aftensmad.

Senere begyndte bedstefar at rejse til Aalborg Marked / Aalborg Kvægtorv hver uge. Han cyklede til Brønderslev og tog toget til Aalborg. Men det viste sig at være en dårlig ide.

Kreaturstaldene på Aalborg Kvægtorv i 1920.

Min bedstefar begyndte at spille kort med de andre handelsmænd i toget. Tit endte det med, at de tog på værtshus i Brønderslev, når arbejdsdagen var forbi, og han kom ofte fuld hjem. Det blev nogle hårde og vanskelige år for min bedstemor, der nu havde 3 børn og ventede det fjerde. Min oldemor boede også hos bedstefar og bedstemor.

Værtshuset var sikkert Hotel Brønderslev, der lå lige over for banegården.

Det var ikke blot dyr, bedstefar handlede med. Han solgte flere gange det hus, familien boede i. Bedstemor måtte pakke og flytte ret ofte, så ind imellem blev al flyttegodset slet ikke pakket ud.

MØDET MED JESUS
Min oldemor og min bedstefars søster, Anna, samt fru Rasmussen, som bedstefar kaldte 'den gudfrygtige kvinde', bad meget for ham.

En dag, da han var på vej hjem fra værtshuset i Brønderslev, standsede Gud ham ved Tolstrup Kirke og sagde højt og tydeligt: "Din søster beder for dig. Det er nu eller aldrig."

Bedstefar fortalte, at han godt vidste, hvilken søster det var, der bad for ham. Det var søster Anna, der var bestyrer på Metodistkirkens børnehjem i Frederikshavn.

Da bedstefar kom hjem, bøjede han knæ og gav sit liv til Jesus. Bedstemor gav også sit liv til Jesus kort tid efter.

Det blev en sådan radikal omvendelse, at han aldrig siden smagte hverken spiritus, vin, øl eller kaffe. Det var også slut med tobak og skrå. Jeg husker, at bedstefar altid drak kogt vand med sukker. Og betalte nogle af sine børnebørn for ikke at drikke kaffe, før de fyldte 21.

Bedstefar fortalte mig, at det var om natten, han bøjede knæ ved sengen og gav sit liv til Jesus. Næste nat vækkede bedstemor ham; hun bad ham om hjælp, da Gud nu kaldte på hende. Han sagde, at hun skulle stå op og bøje knæ, for sådan havde han gjort. Det var jo ikke nogen stor hjælp, tilføjede han med et smil, men mere kendte han jo ikke selv til.

Alle, der kendte Hans Thomsen, så, hvordan han havde ændret sin livsstil, og spurgte ham: "Hans, er du blevet hellig." Bedstefar fik på den måde mulighed for at fortælle alle om sin frelse og mødet med Gud ved Tolstrup Kirke.

Gården Eriksminde mellem Vrensted og Stenum, som bedstefar ejede i 28 år. Eriksminde har været i slægtens eje i 125 år.

ET ANDERLEDES LIV

Bedstefar begyndte at gå til møder, og en af de første prædikanter, han hørte, var Skovgård Pedersen. Han læste også gerne Skovgård Pedersens bøger.

Min bedstefar kom også i kontakt med den kendte grosserer Blom fra København, som udgav bladet Kirkeklokken, som bedstefar abonnerede på i en menneskealder.

Bedstefar bestilte mange eksemplarer af Kirkeklokkens julenummer, som han cyklede hen med til udvalgte personer.

Der blev også holdt møder hos bedstefar og bedstemor, og mange kendte prædikanter og missionærer har talt Guds ord i deres hjem.

Til tider blev der også holdt børnemøder hos bedstefar og bedstemor. De indbød, gerne igennem min kusine Karen, en hel flok børn fra skolen i Vrensted. Det var på et af disse børnemøder, at Ole, som jeg skriver om i et andet kapitel, hørte om Jesus.

Bedstefar og bedstemor blev døbt af prædikanten J. Santon i Vesterhavet.

CYKLEDE ELLER BLEV KØRT TIL MØDE
Ofte cyklede bedstefar til møde i Løkken. Da han fik bil, kørte moster Agnes ham til sommermøde i klitterne ved Løkken.

Bedstefar med stråhat og moster Agnes med klapstol på vej til klitmøde i Løkken.

Bedstefar var en person med markante meninger, også når det drejede sig om åndelige ting.

Om sommeren havde han altid sin stråhat på, akkurat som skagensmalerne.

Bedstefar kom overalt, hvor Guds ord blev forkyndt, da han havde en dyb længsel efter at kende Jesus mere.

En af hans mest anvendte bibeltekster var Johannes Evangeliet, kapitel 17:21: ”At de alle må være ét.”

Moster Agnes kørte også ham og bedstemor til de årlige møder på Nyborg Strand med Poul Madsen. Bedstefar kom også til ’Hvide Marker-møderne’ i Kompagnihuset i Aalborg og lyttede til Poul Madsen og hans hustru Thyra.

Han kunne ikke synge, men gjorde det alligevel af karsken bælg. Naturligvis for at udtrykke glæde over sangens indhold – og til stor morskab for os børnebørn, mens de, der kørte ham til møde, sad og klemte tæerne sammen i skoene.

Hotel Nyborg Strand 1947, hvor bedstefar kom til de årlige møder.

Bedstefar havde bil i mange år, men der var altid nogen, der skulle køre for ham, for han kunne ikke se, når det blev mørkt, og kørte aldrig selv. Det er underligt at tænke på, at han aldrig så stjernerne på grund af, at han var natteblind.

DET KRISTNE LIV MIDT I HVERDAGEN

Bedstefar levede virkelig det kristne liv ud i hverdagen. Alt for mange er blot 'kristne' to timer hver søndag formiddag. Han var en reel og bundærlig handelsmand, som havde en stor kundekreds af landmænd, lige fra husmænd til den store proprietær.

Han var en hædersmand, én man kunne regne med. Det er blevet fortalt, at han var den første kreaturhandler, der handlede i kommission. Det betød, at landmanden bad bedstefar om at sælge sine dyr for den bedste pris, og så fik han et beløb for at have dyrene i kommission.

Han var frimodig og fortalte gerne om sit møde med Jesus, og hvad det betød for ham i hans hverdag. Når han rejste med toget til Aalborg, fortalte han sine medrejsende om sin tro og det evige liv. Bedstefar fortalte, hvorledes han ligefrem holdt 'bedemøde' i toget på vej fra Aalborg til Brønderslev.

ALLE FIK KRIGSRÅBET

På Kvægtorvet i Aalborg var der en restaurant, hvor handelsmændene købte et måltid mad eller fik sig en tår over tørsten. Bedstefar var fast gæst. Hver måned kom nogle piger fra Frelsens Hær og solgte Krigsråbet.

De kom altid hen til bordet, hvor bedstefar sad. Bedstefar ønskede ikke blot selv at få Krigsråbet, men han så en mulighed for at give de andre handelsmænd et ord med på vejen. Han rejste sig

op og slog på glasset for at få opmærksomhed: ”Nu kommer Frelsens Hær pigerne rundt til jer alle med et blad, og hvis I ikke betaler, så betaler jeg.”

Der var en respekt om min bedstefar, så alle tog imod bladet. Selv de mest ugudelige handelsmænd hostede op med penge. De ville ikke være bekendt, at bedstefar skulle betale for dem.

Frelsens Hær-pige med Krigsråbet.

En dag på vej hjem fra markedet i Aalborg, sad han i sin hvide kittel og læste i Krigsråbet. En medrejsende i toget spurgte, om han tilhørte Frelsens Hær. Bedstefar svarede: ”Det kan alle købe for 25 øre.”

Lidt efter tænkte han, at det var et kort svar, så han tilføjede: ”Men jeg ved, at Jesu Kristi Guds søns blod renser for al synd.”

Det gør jeg også, svarede hans medrejsende.

Disse bemærkninger åbnede op for en lang samtale om åndelige ting.

Da toget nåede Brønderslev, gav bedstefar sin samtalepartner hånden og sagde: ”Farvel, jeg er kreaturhandler Hans Thomsen!”

Den medrejsende svarede: ”Jeg er præst i en forstad til København!”

STÆRK TRO PÅ AT GUD HELBREDER
Troen på Gud som læge havde bedstefar gennem alle årene.

Min mor har fortalt mig, hvorledes hun oplevede bedstefars stærke tro på bøn og Guds indgreb.

Hun plejede at være ude i fælleden for at malke køer sammen med min morbror Chresten. En aften væltede en ko hende pludselig bagover og trådte hende i mellemgulvet. Morbror Chresten kørte hende hjem. Bedstemor ville ikke tilkalde lægen, før bedstefar kom hjem. Da han kom hjem, gik han ind til mor og sagde:

”Min pige, skal vi ringe til lægen, eller skal vi bede til Jesus!”

Mor sagde, at de skulle bede til Jesus.

Næste morgen var hun oppe og malke igen.

Jeg husker min bedstefar sige på hans gamle dage, da han boede alene i huset på Stationsvej i Vrensted: ”Han kom og plagede mig i nat, men så stod jeg op og lukkede vinduet op og sagde:

”Vil du så kom ud, satan, i Jesu navn.”

Derefter lukkede han vinduet og sov videre.

Bedstefar kendte Gud og kraften i Jesu navn. Der var ingen tvivl hos bedstefar om, hvor plager og sygdom kom fra. Han vidste, at Jesus havde besejret djævelen, og han måtte forlade ham i Jesu navn.

I mange år kørte bedstefar sammen med morbror Simon til marked i Aalborg.

En dag han gik over gaden, blev han påkørt af en scooter. En betjent kom og spurgte bedstefar: ”Har De drukket?”

Ja, svarede han lunt, men det er 50 år siden.

Rent rutinemæssigt blev han kørt på skadestuen. Da han skulle forlade sygehuset, sagde en sygeplejerske til ham: ”Når De kommer hjem, må De hellere gå til Deres læge.”

”Min læge, det er overlægen i Himlen, men hvis du synes, kan jeg godt gå hen og hilse på doktor Sørensen i Vrensted,” svarede min bedstefar.

Det var det eneste lægebesøg, bedstefar havde i sit liv. Han kunne læse sin Bibel uden briller, til han døde, 97 år gammel.

BEDSTEFAR HAVDE ET GUDS ORD TIL MANGE

Der kom mange og besøgte ham, ikke blot venner og familie, men også handelsmænd og gårdejere. Selv om mange af datidens verdensbegivenheder blev drøftet, var det centrale emne altid troen på Gud. Bedstefar havde altid et Guds ord til den besøgende.

Bibelen lå inden for hans rækkevidde, og han kendte skriften ud og ind. Ofte besøgte bedstefar også mennesker rundt om i landsdelen. Det kunne være nogle af hans tidligere kunder, husmænd, gårdejere, proprietærer og godsejere.

Om et besøg på herregården Knivholt ved Frederikshavn forlyder det: Godsejeren bød bedstefar til bords sammen med nogle andre. Der var sodavand på bordet til bedstefar, mens de andre fik øl. Da bedstefar havde en bemærkning til det, sagde godsejeren: ”Jeg ved godt, du er en kristen og ikke drikker øl.” Hvortil bedstefar straks sagde: ”Det kan du også blive.”

Senere besøgte godsejeren bedstefar, og jeg er sikker på, at han delte Guds ord med ham og bad for ham.

Herregården Knivholt ved Frederikshavn, hvor bedstefar kom.

Bedstefar var til hjælp og opmuntring for mange mennesker. Hvert år før jul købte han en stak af Kirkeklokkens julenummer, som han cyklede rundt og gav en række mennesker. På den måde fik mange nogle gode beretninger, om hvad det betyder at leve et kristent liv. Min kusine Karen og moster kørte også bedstefar forskellige steder hen, så han kunne aflevere bladet.

FØRSTE JULEDAG VAR HELE FAMILIEN SAMLET
Så længe jeg kan huske, var hele familien samlet på Stationsvej hjemme hos bedstefar og bedstemor første juledag. Det var virkelig en festdag, hvor vi mødte hele familien. Mens min bedstemor levede, havde hun pyntet juletræ for børnebørnene. Bedstemor havde ofte strikket sokker til os børn, og bedstefar delte 100 kr. sedler ud til både store og små.

Der var en meget stor spisestue, og hele familien var samlet om et festligt julebord med gåsesteg og is. Når vi var bænket ved bordet, blev der delt sangbøger ud: 'Trosstrid og Strengeleg' med Santos 77 evangeliske sange. Efter flere sange læste bedstefar juleevangeliet, holdt en prædiken, bad til slut og velsignede familien.

Villaen på Stationsvej i Vrensted, hvor familien samledes første juledag.

PÅ BESØG HOS BEDSTEFAR
Jeg besøgte bedstefar regelmæssigt gennem alle årene, da han boede i Vrensted og senere på plejehjemmet i Vrå.

Da bedstemor levede, fyrede de i kakkelovn. Jeg husker, at bedstefar ofte sad med fødderne på lågen. Han nød varmen og sad tilbagelænet i stolen, som vippede på to ben. Det skete, at han råbte til bedstemor: "Maden brænder på ude i køkkenet." Bedstemor måtte så konstatere, at det ikke var middagsmaden, der lugtede brændt, men bedstefars sokker stod næsten i lys lue.
Ved hvert besøg stillede bedstefar mig altid 3 spørgsmål. Hvordan går det i Hjørring? Hvordan har du det med Jesus? Er der vækkelse i Hjørring?

Han var meget interesseret i, hvorledes jeg og min familie havde det. Men det, som virkelig lå ham på hjerte, var, hvorledes vi havde det med Jesus. Bedstefar ville være sikker på, at hans familie kom i Himlen. Han bad for hele familien hver dag. Ofte løftede han hånden og citerede et bibelvers om, at Jesu blod renser fra al synd. Når vi havde talt sammen, og jeg havde besvaret de tre obligatoriske spørgsmål, tog bedstefar sin bibel og læste et stykke af Guds ord og bad for mig og familien. Derefter sluttede vi altid besøget med at synge: "Befal du dine veje." Hvorefter bedstefar sagde: "Tak, fordi du kom, og hvis du vil have en sodavand, kan du tage én ude i køkkenet."

Sidste gang, jeg besøgte ham, var den 12. december 1978, aftenen før han døde. Min mor sad og holdt ham i hånden, da han stille og roligt drog det sidste åndedrag og rejste hjem til bedstemor i Himlen i en alder af 97 år.

Han var mæt af dage efter et langt og virksomt liv og ønskede nu at møde sin kære frelser Jesus.

SLÆGTEN FØRER TROEN VIDERE
Bedstefar kom til møder i forskellige kirker og menigheder. Han gjorde meget ud af, at han aldrig havde tilhørt noget parti, hvormed han nok mente, at han aldrig havde meldt sig ind i en frikirke.

I en periode var han dog tilknyttet Frimissionen (Missionsforbundet) i Stenum, men ellers var han medlem af Folkekirken indtil sin død. Han kunne godt lide, når sognepræsten kom på besøg; så fik de en god snak om tingene.

Bedstefar var et fantastisk eksempel, og de fleste i familien er frelst. Hans søskende og familie var tilknyttet forskellige kirker og menigheder i Vendsyssel. Min mor og hendes søskende er også fulgt i bedstefars fodspor og har valgt at leve livet som kristne. Mange af hans børnebørn og oldebørn er i dag aktive i kirker rundt om i Danmark.